

diært Forslag af den højtærede Minister. Det principale, det, der staar først, have vi ladet gaa ud. Vi have kunnet tiltræde Ministerens Ønske om at blive fri for Dobbeltbilletter, og vi have da ogsaa tiltraadt den højtærede Ministers Grundtakster for Enkeltbilletterne, men Flertallet har fundet, at det var betænkeligt at vedtage dem uden videre, thi de ere nemlig en lille Smule højere end Halvdelen af de nuværende Dobbeltbilletter, de ere saadan noget som 1 Dre pr. Mil, maaske $1\frac{1}{4}$ Dre dyrere, og de vilde derfor for nogle enkeltes Bedkommende, hvis altsaa den højtærede Ministers Takster bleve vedtagne uden nogen Bemærkning, kunne blive en lille Smule højere end Halvdelen af de nuværende Dobbeltbilletter. Dette har Flertallet ikke fundet at kunne gaa med til, idet man gaar ud fra den Betragtning, at hele denne Lov er en Nedsættelse i al Almindelighed, særlig for de lange Afstande, hvilket jo medfører en betydelig Risiko for Statskassen, saaledes at Statskassen samtidig med, at den giver en Del Mennesker betydelig billigere Billetter, betaler et betydeligt Tilskud dertil. Men naar Forholdet er saa, finder man dog, at det vilde være urimeligt, om man samtidig dermed vilde lægge en ny Skat paa Mennesker, som rejse paa korte Afstande, ved at fordyre disse. Det har man, som sagt, ikke kunnet gaa med til for 3dje Klassen Bedkommende. Man har derfor stillet denne lille Ændring, der gaar ud paa, at for Fremtiden maa ingen 3dje Klassen Billet blive dyrere end Halvdelen af Prisen paa de hidtil værende Dobbeltbilletter. Jeg antager — jeg vil haabe i hvert Fald —, at den højtærede Minister vil kunne tage mod denne Ændring, saa meget mere, som den, saa vidt jeg skønner, ikke drejer sig om nogen synderlig Statsrisiko. Den højeste Forstel, der kan blive, er 1 Dre pr. Mil, og den dyderligere Statsrisiko, naar man regner med det i 1895 rejste Antal Mil, vilde derfor allerhøjest være 100,000 Kr., men det kan man ikke gaa ud fra, idet det ifølge den højtærede Ministers Anthyndning er Meningen, at Taksten skal være faldende med Afstanden, altsaa kan den omtalte Dre paa længere Afstand ikke komme i Betragtning. — Til samme Paragraf er der af et Mindretal stillet en Ændring, der gaar ud paa i væsentlig Grad

at holde paa det bestaaende. Grundtaksten er lidt højere for 1ste Klassen Bedkommende end den højtærede Ministers, men til Gengæld er den noget lavere for tredje Klasse, og saa er der desuden for Retour en Rabat af 10 pCt. mindre end den nuværende Retourrabat. Udvalgets Formand, som har stillet dette Forslag, har ikke kunnet være til Stede, ellers vilde han have motiveret det, men saa vidt jeg ved, har han formaaget et andet æret Medlem til at tage sig af denne Sag. — Ændringsforslag Nr. 42 skal jeg ikke komme stort ind paa, da jeg antager at den ærede Forslagsstiller (Scharling) nærmere vil motivere det. Kun skal jeg sige, at naar Flertallet ikke har kunnet gaa med til dette Forslag, er det ikke, fordi man i og for sig har saa meget imod det Princip, der er lagt til Grund for det, det var for Resten et lignende Princip, som laa til Grund for et Forslag, Flertallet havde stillet i Udvalget; — men naar vi ikke have kunnet gaa med, er det netop, fordi det ærede Medlems Forslag endnu mere end noget andet fremkommet Forslag vil fordyre Taksterne paa de korte Afstande, noget, Flertallet anser sig for specielt kaldet til at forebygge. — Til § 61, som handler om Godsbefordring, har Flertallet stillet en Ændring, der ogsaa i meget høj Grad imødekommer Ministeren, idet man har holdt sig til Forslagets Afnit 3, hvor den højtærede Minister, under Forudsætning af, at tomt Returnegods bliver betalt med en vis lav Fragt, har sat en særlig lav Takst paa almindelig Vognladningsgods. Denne Takst have vi taget og saa til Gengæld foreslaet, at tomt Returnegods bliver betalt med lav Fragt. Vi have tillige stillet Ændringsforslag om nogle Undtagelser, som det er mit Haab, at den højtærede Minister kan tage imod. I denne Paragraf er der imidlertid, navnlig i Taksten for Fragtstygods og Slgods i Vognladninger, en ret betydelig Forhøjelse fra det bestaaende, og som jeg allerede bebudede i mit Indledningsforedrag første Gang i Dag, er det nok muligt, at der mellem anden og tredje Behandling fra Udvalgets Side vil blive stillet et lille Ændringsforslag dertil; i alt Fald vil jeg tage fornødent Forbehold i saa Henseende. Den Takst, Flertallet har foreslaet for almindeligt Vognladningsgods, og som altsaa er i Overensstemmelse med Ministerens,